

lidepensionen bør afstemmes efter arbejdsmarkedets niveau. I forbindelse med forhøjelsen af invalidepensionsniveauet er indført en gradueret invalidepensionsordning bestående af 3 pensionsstørrelser, hvortil den invaliderede bliver berettiget efter graden af erhvervsevne nedsettelse. Loven bygger på en opdeling af pensionen i grundbeløb, invaliditetsbeløb og erhvervsudygtighedsbeløb. Grundbeløbet svarer til det hidtidige grundbeløb og indtægtsreguleres efter regler, der svarer til de hidtil gældende. Såvel invaliditetsbeløbet som erhvervsudygtighedsbeløbet ydes med halvdelen af grundbeløbet. Invaliditetsbeløbet og erhvervsudygtighedsbeløbet er ikke undergivet indtægtsregulering.

Højeste pension ydes til personer, der må anses for erhvervsudygtige i ethvert erhverv, eller som kun har ubetydelig erhvervsevne i behold. Pensionen består af grundbeløb, invaliditetsbeløb og erhvervsudygtighedsbeløb. Mellemste pension, der består af grundbeløb og invaliditetsbeløb, ydes til personer, hvis erhvervsevne er nedsat med omkring $\frac{2}{3}$. Laveste pension, der betår af halvt grundbeløb og halvt invaliditetsbeløb, ydes til personer, hvis erhvervsevne er nedsat med mindst halvdelen. Forhøjelserne gennemføres først fuldt ud fra 1. april 1967, idet invaliditetsbeløbet og erhvervsudygtighedsbeløbet i tiden 1. april 1966-31. marts 1967 ydes med noget lavere beløb.

Det ikke-indtægtsregulerede invaliditetsbeløb er trådt i stedet for det hidtil gældende invaliditetstillæg.

De særlige bistands- og plejetillæg til pensionen er fra 1. april 1967 forhøjet til beløb svarende til henholdsvis halvt og helt grundbeløb. I tiden 1. april 1966-31. marts 1967 ydes tillæggene med noget lavere beløb.

Aldersbetingelserne er ændret. Efter det fyldte 60. år er adgangen til at få tilkendt pension begrænset til personer, der rammes af svær invaliditet. Disse opnår ret til mellemste pensionsstørrelse: grundbeløb og invaliditetsbeløb. Allerede tilkendt pension kan efter det fyldte 60. år hverken frakendes eller ændres til højere eller lavere pensionsstørrelse. Invalidepension bortfalder ved det fyldte 67. år, hvor de pågældende overgår til folkepension.

Betingelserne for adgang til at bevare invalidepension er ændret, således at retten til pension normalt bevares, så længe invalidens egen arbejdsindtægt ikke overstiger et beløb, der svarer til to gange pensionens grundbeløb for enlige.

Ydelserne til alvorligt fysisk eller psykisk invaliderede, som på grund af erhvervsindtægt er afskåret fra invalidepension, forhøjes til et beløb af

samme størrelse som invaliditetsbeløbet. Til invaliditetsydelse skal kunne ydes bistands- og plejetillæg på samme måde som til invalidepension. Samtidig er de hidtil gældende bistands- og plejeydelser bortfaldet.

Det foreliggende lovforslag har til formål at bringe den færøske invalidepensionslovgivning i overensstemmelse med invalidepensionslovgivningen i den øvrige del af riget på alle punkter, hvor ikke særlige færøske forhold gør sig gældende. Forslagets hovedpunkter er følgende:

- 1) en forhøjelse i 4 etaper, henholdsvis pr. 1. april 1967, 1. april 1968, 1. april 1969 og 1. april 1970, af pensionens grundbeløb til de for den øvrige del af riget gældende satser,
- 2) indførelse i 4 etaper, henholdsvis pr. 1. april 1967, 1. april 1968, 1. april 1969 og 1. april 1970, af en gradueret invalidepensionsordning, bestående af 3 pensionsstørrelser, hvortil den invaliderede bliver berettiget efter graden af erhvervsevne nedsettelse,
- 3) invaliditetstillægget afløses af et ikke-indtægtsreguleret invaliditetsbeløb,
- 4) indførelse pr. 1. april 1968 af et pensionstillæg til pensionister, der i det væsentlige kun har pensionen at leve af,
- 5) forhøjelse af bistands- og plejetillæg og bortfald af det huslige bistandstillæg,
- 6) ændring af aldersbetingelserne for adgangen til at få tilkendt invalidepension,
- 7) invaliditetsydelsen forhøjes, og der gives adgang til at yde bistands- og plejetillæg hertil,
- 8) indførelse af en ret for en efterlevende ægtefælle til ægteparpension i 3 måneder efter dødsfaldet og
- 9) udvidelse af det tidsrum, hvori pensionen til en særforsorgspatient udbetales, fra 1 måned til 6 måneder ud over indlæggelsesmåneden.

Herudover foreslås en række ændringer af mindre vidtrækkende karakter svarende til de i den øvrige del af riget foretagne ændringer.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1967. Under hensyn til de merudgifter, som bestemmelserne vil medføre, foreslås det dog, at gennemførelsen sker i etaper med jævn stigning i pensionsydelse, således at disse pr. 1. april 1970 er ført op til det niveau, der fra dette tidspunkt er gældende i det øvrige rige.

I nedenstående oversigt er angivet de endelige beløb for pensioner, ydelser m. v. beregnet efter pristallet for januar 1966;